

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 21. decembris),

ar ko Beļģijai attiecībā uz Flandrijas reģionu piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 6654)

(Autentisks ir tikai teksts holandiešu valodā)

(2008/64/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

gada 22. decembrī⁽²⁾, un tas attiecas arī uz pieprasīto atkāpi.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

(5) Dekrētu par mēslojumu piemēro visā Flandrijas teritorijā.

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti⁽¹⁾, un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

(6) Tiesību akti, ar kuriem īsteno Direktīvu 91/676/EEK, ietver normas gan attiecībā uz slāpekļa, gan fosfātu izmantošanu. Parasti fosforu izmantot ķīmiskos mēslošanas līdzekļos ir aizliegts, ja vien nav veikta augsnes analīze un kompetentā iestāde izsniegusi atļauju.

tā kā:

(1) Ja kūtsmēsļu apjoms, ko dalībvalsts ir paredzējusi izmantot uz vienu hektāru gadā, atšķiras no Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā konkretizētā apjoma, tas nosakāms tā, lai nekavētu attiecīgās direktīvas 1. pantā minēto mērķu sasniegšanu, un pamatojams ar objektīviem kritērijiem, kas šajā gadījumā ir ilgi veģetācijas periodi un kultūraugi, kam vajadzīgs daudz slāpekļa.

(7) Iesniegtie dati par ūdens kvalitāti liecina, ka samazinās vidējā nitrātu koncentrācija gruntsūdeņos un vidējā barības elementu/vielu koncentrācija, tostarp fosfora, virszemes ūdeņos.

(2) Beļģija iesniedza Komisijai lūgumu piešķirt atkāpi attiecībā uz Flandrijas reģionu atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.

(8) Laikposmā no 1997. līdz 2005. gadam kūtsmēsļu slāpekļa izmantošana samazinājās no 162 līdz 122 miljoniem kilogramu, bet kūtsmēsļu fosfora (P₂O₅) izmantošana minētajā laikā samazinājās no 72 līdz 50 miljoniem kilogramu, jo bija samazinājies mājlopu skaits, barībā bija maz barības elementu un kūtsmēsli tika apstrādāti. Kopš 1991. gada ķīmisko mēslošanas līdzekļu slāpekļa un fosfora izmantojums samazinājās attiecīgi par 44 % un 82 %, un tagad tas veido 57 kg slāpekļa uz vienu hektāru un 6 kg fosfātu uz vienu hektāru.

(3) Pieprasītā atkāpe ir saistīta ar Beļģijas nodomu atļaut izmantot konkrētās Flandrijas saimniecībās līdz 250 kg kūtsmēsļu slāpekļa uz vienu hektāru gadā zemes gabalos, kuros audzē zālaugus un kukurūzu un kuros ir zālaugu pasēja, un līdz 200 kg kūtsmēsļu slāpekļa uz vienu hektāru gadā zemes gabalos, kuros pēc starpkultūrām audzē ziemas kviešus un bietes.

(9) Kopā ar paziņojumu iesniegtie dokumenti liecina, ka pieprasītais daudzums – attiecīgi 250 kg un 200 kg kūtsmēsļu slāpekļa uz vienu hektāru gadā – ir pamatojams ar objektīviem kritērijiem, piemēram, ilgu veģetācijas periodu un kultūraugiem, kam vajadzīgs daudz slāpekļa.

(4) Tiesību akts, ar kuru Flandrijas reģionā īsteno Direktīvu 91/676/EEK, ir "Dekrēts par ūdens aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti" (Dekrēts par mēslojumu), kas pieņemts 2006.

(10) Pārbaudījusi iesniegumu, Komisija uzskata, ka pieprasītais daudzums – attiecīgi 250 kg un 200 kg kūtsmēsļu slāpekļa uz vienu hektāru gadā – neietekmēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks ievēroti daži stingri nosacījumi.

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ Belgisch Staatsblad, 29.12.2006., 76368. lpp.

- (11) Lai nepieļautu, ka, piemērojot pieprasīto atkāpi, notiktu intensīvāka mājlopu audzēšana, kompetentajām iestādēm jānodrošina, ka Flandrijas reģionā vienā saimniecībā drīkst turēt noteiktu mājlopu skaitu (barības elementu emisijas tiesības) saskaņā ar noteikumiem 2006. gada 22. decembra dekrētā par mēslojumu.
- (12) Šis lēmums ir jāpiemēro saistībā ar otro rīcības programmu, kas ir spēkā Flandrijas reģionā laikposmā no 2007. līdz 2010. gadam (2006. gada 22. decembra dekrēts par mēslojumu).
- (13) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kas izveidota atbilstoši Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Beļģijas 2007. gada 5. oktobra vēstulē Flandrijas reģionam pieprasīto atkāpi, kas atļauj izmantot vairāk kūtsmēslu, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā, piešķir, ja ir ievēroti šajā lēmumā noteiktie nosacījumi.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "saimniecības" ir saimniecības, kas audzē vai neaudzē mājlopus;
- b) "zemes gabals" ir atsevišķs zemes gabals vai zemes gabalu grupa, kas audzēto kultūraugu, augsnes veida un mēslošanas paņēmieni ziņā ir viendabīga;
- c) "ganības" ir pastāvīgas vai pagaidu zālaugu platības (pagaidu platības parasti ierīko uz laiku līdz četriem gadiem);
- d) "kultūraugi, kam vajadzīgs daudz slāpekļa, un ar ilgu veģetācijas periodu" ir zālāji, kukurūza ar zāles pasēju pirms vai pēc ražas, kuru nopļauj, novāc no lauka un izmanto kā starpkultūru, ziemas kvieši, pēc kuriem sēj starpkultūru, cukurbietes vai lopbarības bietes;
- e) "ganību dzīvnieki" ir liellopi (izņemot nobarojamus teļus), aitas, kazas un zirgi;
- f) "kūtsmēsļu apstrāde" ir mehāniska cūku mēslu sadalīšana divās frakcijās (biezā un šķidrā frakcija), ko veic, lai uzlabotu iestrādāšanu augsnē un slāpekļa un fosfora izmantošanos;

- g) "augšnes profils" ir augsnes slānis zem zemes virskārtas līdz 0,90 m dziļumā, ja vien vidējais augstākais gruntsūdens līmenis nav zemāks, tādā gadījumā šis slānis ir vidējā augstākā gruntsūdens līmeņa dziļumā.

3. pants

Darbības joma

Šo lēmumu atsevišķi piemēro konkrētiem saimniecības zemes gabaliem, kuros audzē kultūraugus, kam vajadzīgs daudz slāpekļa un kuriem ir ilgs veģetācijas periods, un ja ir ievēroti 4., 5., 6. un 7. pantā noteiktie nosacījumi.

4. pants

Ikgadēja atļauja un saistības

1. Lauksaimnieki, kas vēlas izmantot atkāpi, ik gadu iesniedz pieteikumu kompetentajai iestādei.

2. Vienlaikus ar ikgadējā, 1. punktā minētā pieteikuma iesniegšanu viņi rakstiski uzņemas 5., 6. un 7. pantā paredzēto nosacījumu izpildi.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visiem atkāpes pieteikumiem piemēro administratīvo kontroli. Ja kompetento iestāžu veiktā 1. punktā minēto pieteikumu kontrole konstatē, ka nav ievēroti 5., 6. un 7. pantā paredzētie nosacījumi, iesniedzēju par to informē un pieteikumu uzskata par noraidītu.

5. pants

Mēslojuma apstrāde

1. Mēslojuma apstrādē panāk, ka no biežās frakcijas efektīvi atdala vismaz 80 % suspendētās vielas, 35 % kopējā slāpekļa un 70 % kopējā fosfora saturs. Biezās frakcijas atdalīšanas efektivitāti vērtē, ņemot vērā masas bilanci.

2. Kūtsmēsļu apstrādē iegūto biezo frakciju nogādā pa sertificētām iekārtām pārstrādei, lai mazinātu smakas un citu veidu emisiju, uzlabotu agronomiskās un higiēnas īpašības, atvieglotu un uzlabotu slāpekļa un fosfora izmantošanos. Pārstrādē iegūto produktu neizmanto Flandrijas reģiona lauksaimniecības zemēm, izņemot parkus, apstādījumus un privātos dārzus.

3. Kūtsmēsļu pārstrādē iegūto šķidro frakciju uzglabā. Lai kūtsmēsļus uzskatītu par apstrādātiem, minimālajai slāpekļa un fosfora attiecībai jābūt (N/P_2O_5) 3,3 un minimāla slāpekļa koncentrācija 3 g uz vienu litru.

4. Lauksaimnieki, kas veic kūtsmēsļu apstrādi, katru gadu kompetentajai iestādei sniedz datus par apstrādē nonākušo kūtsmēsļu apjomu, biežās frakcijas un apstrādāto kūtsmēsļu apjomu un paredzēto izmantojumu, kā arī par slāpekļa un fosfora saturu.

5. Par katru saimniecību, kas izmanto individuālo atkāpi, kompetentās iestādes nosaka apstrādātu kūtsmēsļu, to sastāva atšķirību un apstrādes efektivitātes vērtēšanas metodes un paziņo tās Komisijai.

6. Amonjaka un citu veidu emisijas savāc un apstrādā tā, lai mazinātu to ietekmi uz vidi un tās radīto traucējumu.

6. pants

Kūtsmēsļu un citu mēslošanas līdzekļu izmantošana

1. Ganību dzīvnieku kūtsmēsļu daudzums un apstrādātie kūtsmēsli, ko ik gadu iestrādā augsnē, ieskaitot pašu dzīvnieku atstātos mēslus, ņemot vērā 3.–11. punktā noteiktos nosacījumus, nedrīkst pārsniegt 2. punktā noteikto kūtsmēsļu daudzumu.

2. Kūtsmēsļu daudzums no ganību dzīvniekiem un apstrādātie kūtsmēsli nedrīkst pārsniegt 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā zemes gabalos, kuros audzē zālaugus un kukurūzu ar zāles pasēju, un 200 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā zemes gabalos, kuros audzē ziemas kviešus, pēc kuriem sēj starpkultūras, un bietes.

3. Kopējam slāpekļa ienesas daudzumam jāatbilst attiecīgā kultūrauga vajadzībai pēc barības elementiem un tam, cik daudz kultūraugs tās uzņem no augsnes, un paaugstinātai kūtsmēsļu slāpekļa pieejamībai apstrādes rezultātā. Tā nevienā gadījumā nedrīkst pārsniegt 350 kg uz vienu hektāru gadā zemes gabalos, kuros audzē zālaugus, 220 kg uz vienu hektāru gadā zemes gabalos, kuros audzē cukurbietes, 275 kg uz vienu hektāru gadā zemes gabalos, kuros audzē ziemas kviešus, pēc kuriem sēj starpkultūras, lopbarības bietes un kukurūzu ar zāles pasēju, un pēdējā gadījumā izņēmums ir vieglas augsnes zemes gabali, kuros slāpekļa deva nedrīkst pārsniegt 260 kg uz vienu hektāru gadā.

4. Katrai saimniecībai ir jābūt visas platības mēslošanas plānam, kurā aprakstīta augseka un plānotā kūtsmēsļu, slāpekļa un fosfora minerālmēsļu lietošana. Šo plānu saimniecībā sagatavo vēlākais līdz katra kalendārā gada 15. februārim.

Mēslošanas plānā ir jāiekļauj šādi dati:

- a) mājlupu skaits, dzīvnieku turēšanas un uzkrāšanas sistēmas apraksts, norādot arī datus par krājumā esošo kūtsmēsļu daudzumu;
- b) saimniecībā saražotā kūtsmēsļu slāpekļa un fosfora aprēķins;
- c) kūtsmēsļu apstrādes apraksts un paredzamās apstrādāto kūtsmēsļu īpašības;
- d) no saimniecības izvesto vai tajā piegādāto kūtsmēsļu daudzums, veids un raksturojums;
- e) saimniecībā izmantojamo kūtsmēsļu slāpekļa un fosfora aprēķins;
- f) augseka un zemes gabalu kultūraugu platība, kuriem vajadzīgs daudz slāpekļa un kas ir ar ilgu veģetācijas periodu, un citu kultūraugu zemes gabali, kā arī kartes shēma, kurā norādīts atsevišķs zemes gabalu izvietojums;
- g) plānotais kultūraugiem vajadzīgais slāpekļa un fosfora daudzums katrā zemes gabalā;
- h) kūtsmēsļu slāpekļa un fosfora iestrādāšana katrā zemes gabalā;
- i) slāpekļa un fosfora deva katrā laukā, izmantojot ķīmiskos un citus mēslošanas līdzekļus.

Lai nodrošinātu plānu un faktiskās lauksaimniecības prakses atbilstību, plānus pārskata ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad apsaimniekošanā ir veiktas kādas izmaiņas.

5. Katra saimniecība sagatavo mēslošanas pārskatu. To iesniedz kompetentajai iestādei par katru kalendāra gadu.

6. Visas saimniecības, kas izmanto individuālo atkāpi, piekrīt tam, ka 4. panta 1. punktā minēto pieteikumu, mēslošanas plānu un mēslošanas pārskatu var pārbaudīt.

7. Slāpekļa un fosfora satura analīzi augsnē veic par katru zemes gabalu katrai saimniecībai ne retāk kā reizi četros gados. Uz katriem 5 lauksaimniecības zemes hektāriem jāveic vismaz viena analīze.

8. Nitrātu koncentrāciju augsnes profilā mēra katru gadu rudenī vismaz 25 % saimniecību, kas izmanto atkāpi. Augsnes paraugus ņem un analizē vismaz 5 % zemes platību, kurās audzē kultūraugus, kam vajadzīgs daudz slāpekļa un kas ir ar ilgu veģetācijas periodu, un vismaz 1 % pārējo zemes gabalu. Par katrām 2 hektāriem lauksaimniecības zemes vajadzīgi vismaz trīs dažādu augsnes slāņu paraugi.

9. Kūtsmēslus nedrīkst izkļiedēt rudenī pirms ganību apsēšanas.

10. Vismaz divas trešdaļas kūtsmēslu slāpekļa, izņemot slāpekli no ganību dzīvnieku mēsliem, izmanto līdz katra gada 15. maijam.

11. Flandrijas 2006. gada 22. decembra dekrētā par mēslojumu 27. panta 1. punktā attiecībā uz liellopiem noteiktos slāpekļa un fosfora ekskrēcijas koeficientus piemēro ar pirmo šā lēmuma spēkā esības gadu.

7. pants

Zemes apsaimniekošana

Lauksaimnieki, kas izmanto individuālo atkāpi, veic šādus pasākumus:

- a) zālaugu platības uzar pavasarī;
- b) zālaugu platībās neiekļauj pākšaugus vai citus augus, kas uzņem slāpekli no atmosfēras;
- c) visu veidu augsnēs pēc zālāja uzaršanas tūlīt sēj tādus kultūraugus, kam nepieciešams daudz slāpekļa, un mēslošanas līdzekļus pastāvīgo zālaugu platības uzaršanas gadā neizmanto;
- d) starpkultūras sēj tūlīt pēc ziemas kviešu ražas novākšanas un ne vēlāk kā 10. septembrī;
- e) starpkultūras neizar pirms 15. februāra, lai nodrošinātu pastāvīgu augu segu aramzemēs, lai atgūtu nitrātu rudens zudumus augsnes apakškārtā un ierobežotu zudumus ziemā.

8. pants

Citi pasākumi

1. Šo atkāpi piemēro, neskarot pasākumus, kas vajadzīgi, lai ievērotu citus Kopienas tiesību aktus vides jomā.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka apstrādātu kūtsmēslu izmantošanai piešķirtās atkāpes nepārsniedz sertificētu biežās frakcijas pārstrādes iekārtu jaudu.

9. pants

Pasākumi attiecībā uz kūtsmēslu ražošanu un transportēšanu

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka Flandrijas reģionā tiek ievērots (barības elementu emisijas tiesības) atļautā mājlopu skaita ierobežojums vienai saimniecībai saskaņā ar 2006. gada 22. decembra dekrētu par mēslojumu.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka kūtsmēslu transportēšanu, ko saskaņā ar 2007. gada 19. jūlija Flandrijas ministrijas dekrēta 4. un 5. pantu ⁽¹⁾ veic pilnvaroti A 2°, A 5°, A 6°, B un C kategorijas transportētāji, reģistrē ģeogrāfiskas pozicionēšanas sistēmās.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka pirms katras transportēšanas nosaka slāpekļa un fosfora saturu kūtsmēslos. Kūtsmēslu paraugus analizē atzītas laboratorijas, un analīžu rezultātus paziņo kompetentajām iestādēm un saņēmējam lauksaimniekam.

10. pants

Monitorings

1. Kompetentās iestādes sastāda un ik gadu atjauno kartes, kurās redzams zemes gabalu skaits un kādu daļu procentuāli aizņem saimniecības, lauksaimniecības dzīvnieki un lauksaimniecības zeme, uz ko katrā administratīvajā rajonā attiecas individuāla atkāpe. Šīs kartes ik gadu iesniedz Komisijai, pirmo reizi to izdara līdz 2008. gada februārim.

2. Virszemes ūdens un augšējo gruntsūdens paraugu ņemšanai izveido un uztur monitoringa tīklu, lai novērtētu atkāpes piemērošanas ietekmi uz ūdens kvalitāti.

3. Pētījumi un barības elementu analīze nodrošina datus par vietējo zemes izmantojumu, augseku un lauksaimniecības praksi saimniecībās, kas izmanto individuālas atkāpes. Šos datus var izmantot nitrātu izskalošanās daudzuma un fosfora zudumu paraugaprēķiniem zemes gabaliem, kuros saskaņā ar 6. panta 2. punktu izmanto līdz 200 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā, 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā no ganību dzīvnieku mēsliem un apstrādātus kūtsmēslus.

⁽¹⁾ Belgisch Staatsblad, 31.8.2007., 45564. lpp.

4. Jāizveido monitoringa vietas vismaz 150 saimniecībām, lai nodrošinātu informāciju par slāpekļa un fosfora koncentrāciju augsnes ūdenī un attiecīgajiem slāpekļa un fosfora zudumiem caur sakņu zonu gruntsūdeņos, kā arī par slāpekļa un fosfora zudumiem ar virszemes un pazemes noteci gan tad, ja atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad to nepiemēro. Monitoringa vietas reprezentatīvi ietver visus augsnes veidus (mālaugsnī, smilšmāla augsni, smilšaugsnī un lesa augsni), mēslošanas paņēmienus un kultūraugus. Šā lēmuma piemērošanas periodā monitoringa tīkla struktūru nemaina.

5. Smilšainās augsnēs esošajos lauksaimnieciskās sateces baseinos ir vajadzīgs pastiprināts monitorings.

11. pants

Pārbaudes

1. Kompetentās valsts iestādes veic administratīvo kontroli visās saimniecībās, kuras izmanto individuālu atkāpi, lai noteiktu, vai tiek ievērotas normas par maksimālo ganību dzīvnieku mēsļu slāpekļa daudzuma izmantošanu gadā uz vienu hektāru un maksimālo slāpekļa un fosfora mēsļu lietošanas līmeni, kā arī zemes izmantošanas, kūtsmēsļu apstrādes un transportēšanas nosacījumi.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka pārbauda analīžu rezultātus par nitrātu koncentrāciju augsnes profilā rudenī. Ja pārbaudēs konstatē, ka konkrētā zemes gabalā pārsniegta 90 kg slāpekļa robežvērtība uz vienu hektāru vai zemākās vērtības, kuras Flandrijas valdība noteikusi saskaņā ar 14. panta 1. punktu Flandrijas 2006. gada 22. decembra dekrētā par mēslojumu, par to informē lauksaimnieku un nākamajā gadā zemes gabalam atkāpi nepiešķir.

3. Pamatojoties uz riska novērtējumu un 1. punktā minētās administratīvās kontroles rezultātiem, kompetentās iestādes nodrošina, ka uz vietas pārbauda vismaz 1 % kūtsmēsļu transportēšanas darbību. Kontrolē pārbauda, vai tiek pildītas saistības par akreditāciju, pavaddokumentu vērtēšanu, kūtsmēsļu izcelsmes pārbaudi, transportēto kūtsmēsļu galamērķi un paraugu ņemšanu. Kūtsmēsļu paraugus ņem, vajadzības gadījumā iekraušanas operācijas laikā izmantojot automātiskus, transportlīdzekļos uzstādītus kūtsmēsļu paraugu ņēmējus. Kūtsmēsļu paraugus analizē kompetento iestāžu atzītās laboratorijās, un analīžu rezultātus paziņo sūtitājam lauksaimniekam un saņēmējam lauksaimniekam.

4. Pamatojoties uz riska analīzi, iepriekšējo gadu kontroles rezultātiem, un vispārēju to tiesību aktu izlases veida pārbaudes rezultātiem, ar ko īsteno Direktīvu 91/676/EEK, sastāda pārbaudes programmu. Lauka apskati veic vismaz 5 % saimniecību, kas izmanto individuālo atkāpi, lai pārbaudītu, vai tiek izpildīti 5., 6. un 7. pantā minētie nosacījumi.

12. pants

Ziņojumu sniegšana

1. Kompetentā iestāde ik gadu iesniedz Komisijai monitoringa rezultātus, pievienojot īsu ziņojumu par ūdens kvalitātes pārmaiņām, novērtējumu par nitrātu atlikumu augsnes profilā rudenī dažādiem kultūraugiem saimniecībās, kas izmanto atkāpi un vērtējumu veikšanas praksi. Ziņojums sniedz informāciju par to, kā, veicot saimniecību un zemes gabalu pārbaudes, ir novērtēta atkāpes izmantošanas nosacījumu īstenošana, un tajā jābūt iekļautai informācijai par saimniecībām, kurās, veicot administratīvo kontroli un lauka apskati, ir konstatēta neatbilstība šiem nosacījumiem.

2. Ziņojumā ir arī informācija par kūtsmēsļu apstrādi, ieskaitot turpmāku apstrādi un biezo frakciju izmantojumu, un tajā sniegta sīkāka informācija par apstrādes sistēmu raksturojumu, to efektivitāti un apstrādāto kūtsmēsļu sastāvu.

3. Papildus 1. un 2. punktā minētajai informācijai ziņojumā ir informācija par mēslošanu visās saimniecībās, kas izmanto individuālo atkāpi, kūtsmēsļu ražošanas tendencēm Flandrijas reģionā, ciktāl tas attiecas uz slāpekli un fosforu, administratīvo kontroli un lauka apskatēm saistībā ar kūtsmēsļu transportēšanu un barības elementu kontroles rezultāti saimniecībā, kas vajadzīgi cūku un mājputnu mēsļu ekskrecijas koeficientu aprēķinam.

4. Pirmais ziņojums jāiesniedz līdz 2008. gada decembrim, un turpmākie ziņojumi – līdz katra gada jūlijam.

5. Iegūtos rezultātus Komisija ņems vērā, ja, iespējams, būs jauns lūgums piešķirt atkāpi.

13. pants

Piemērošana

Šo lēmumu piemēro rīcības programmas ietvarā (2007.–2010.) Flandrijas reģionam (2006. gada 22. decembra dekrēts par mēslojumu), un tas zaudē spēku 2010. gada 31. decembrī.

14. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei.

Briselē, 2007. gada 21. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS
